

ПРОТОКОЛ

№ 11459

гр. София, 18.06.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 115-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАН Г. КИРИМОВ

при участието на секретаря ИВЕЛИНА ОГН. ИВАНОВА
и прокурора Д. Цв. В.

Сложи за разглеждане докладваното от ИВАН Г. КИРИМОВ Частно наказателно дело № 20231110208176 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

ПРОКУРОРЪТ се явява.

ОБВИНЯЕМИЯТ Т. Д. Т. - лично, доведен от следствения арест на бул. Г. М. Д. №42 и със адв. Г*****, упълномощен защитник.

ОБВИНЯЕМИЯТ А. Т. Т. - лично, доведен от следствения арест на бул. Г. М. Д. №42 и със адв. Г*****, упълномощен защитник.

СТРАНИТЕ/поотделно/: Да се даде ход на делото.

Адв.А: Моля да ми бъде предоставена възможност да се запозная с материалите по делото. Необходимо ми е около 30-40 минути.

**СЪДЪТ като взе предвид становището на страните и
ОПРЕДЕЛИ:**

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ СНЕМА САМОЛИЧНОСТ НА ОБВИНЯЕМИТЕ:

Т. Д. Т. - роден на ***** г. в гр. София, българин, български гражданин, работи, неосъждан, вдовец, живущ в гр.С*****, ЕГН:*****

А. Т. Т. - роден на ***** г. в гр. София, българин, български гражданин, не работи- студент в УНСС, осъждан, неженен, живущ в

гр.С*****, ЕГН:*****.

Съдът върна личните карти на обвиняемите

СЪДЪТ прочете правата на обвиняемите по чл. 55 НПК.

ОБВИНЯЕМИТЕ/поотделно/: Разбрахме правата си. Нямаме искания за отводи.

Съдът прекъсва съдебното заседание, с оглед осигуряване на възможността защитника да се запознае с материалите по делото в рамките на половин час.

СЛЕД ДАДЕНАТА ПОЧИВКА съдебното заседание продължава в 14:38 ч., с участието на същите страни по делото и същия съдебен състав.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме искания по реда на съдебното следствие, нямаме доказателствени искания.

СЪДЪТ, като взе предвид становището на страните,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДОКЛАДВА искането на СРП за вземане на най-тежката мярка за неотклонение по обвинението по делото.

ПРОЧЕТЕ СЕ.

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам искането.

ЗАЩИТНИКЪТ: Оспорвам искането на СРП.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме доказателствени искания.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА към доказателствения материал по делото материалите по досъдебното производство.

КАТО взе предвид, че няма искания и делото е изяснено от фактическа страна, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ по искането за мярка задържане под стража.

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам внесеното искане на осн. чл.64 от НПК, моля да бъде взета най-тежката МНО, а именно „задържане под стража“ спрямо обв. Т. Т. и А. Т., привлечени в качеството на обвиняеми по чл.143, ал.1, вр. чл.20, ал.2, вр. ал.1 от НК. Считам, че от събраните до момента доказателства, може да се извлече обоснованото предположение с необходимата степен за нуждите на настоящето производство, че същите са автори на деянието, за което са привлечени, а именно осъществяване на принуда в съучастие като извършители на посочената дата и място, а именно, за това, че са принудили Галин Николаев Мартев да извърши нещо противно на волята му, а именно да им предаде владението на лек автомобил марка „М*****“, модел „*****“ с посочения рег. номер, като употребили за това сила. Т. Д. Т. е нанесъл удар с ръка, свита в юмрук, в областта на гърдите на пострадалия М***, след което А. Т. нанесъл множество удари с ръце в областта на гърдите, краката и ръцете на пострадалия. Видно от изготвената СМЕ травматичните увреждания по тялото на пострадалия Г**** съответстват на телесните му повреди, нанесени от двамата обвиняеми, за което същият свидетелства в свидетелските си показания, като му е причинена лека телесна повреда във формата на болки и страдания.

От друга страна, считам че е налице и опасността, същите да се укрият и да извършат престъпление предвид избягване на наказателна отговорност по иницирираното наказателно производство. Считам, че, с оглед механизма на деянието, както и тежестта на повдигнатото обвинение, който би могъл да характеризира завишена степен на обществена опасност на обвиняемите, в частност на осъжданото лице за престъпление от общ характер, а именно - нанасяне на средна телесна повреда, А. Т.. Считам, че следва да бъде взета най-тежката МНО „задържане под стража“ по отношение на двамата обвиняеми.

ЗАЩИТНИКЪТ: Моля да се остави искането на СРП за вземане на най-тежката МНО „задържане под стража“ без уважение, като считам, същата за крайно неправилна и неоснователна.

На първо място моите подзащитни от самото начало, когато са бил извикани за справка в 09 РУ по повод инкриминирания инцидент са съдействали на органите на МВР със всичко, което е по техните възможности, и по никакъв начин не са осуetyвали процесуално-следственото действие,

което е водено спрямо тях.

На второ място ще изтъкна, че инкриминираното деяние, няма конкретика в доказване на формата и механизма на това, което е нанесено като удари, което се предполага и не би могло да бъде осъществено от моите подзащитни, поради това, че няма място в присъствието на толкова много свидетели и при положение, че това което се изтъква в показанията на пострадалия има множество разминавания и не следва да бъде кредитирано от съда, защото има разминавания в твърденията на самия потърпевш. Считам, че това, което той изтъква спрямо моите доверители, това е именно една защитна версия, която не е подплатена от доказателствата по делото, и считам, че МНО която се взема спрямо тях е крайна неправилна и незаконосъобразна.

Съзнавам и следва да се вземе под внимание фактът, че моите подзащитни са хора, които са се доказали като авторитет, респективно имат постоянна месторабота и постоянна адресна регистрация. Апелирам съда, въпреки, че в момента предмет на делото е самата мярка за неотклонение, а не делото по същество да проследи показанията, които са дадени на потърпевщото лице и да се убеди в разминаванията, на които се крепи обвинението на моите подзащитни. Считам, че мярката следва да бъде изменена във всяка една различна, в която съдът прецени, при липсата на каквото и да е провинение спрямо тях, при положение, че е минало близо 1 година, повече от 8 месеца от деянието. Считам мярката, която се иска от СРП, за крайно неуместна и апелирам да бъде изменена в по-лека такава „домашен арест“ или друга МНО, която прецени съда, в своето вътрешни убеждение.

На първо място подзащитните ми имат постоянна адресна регистрация. На второ място, нямат никакви причини да търсят начин да осуетят процесуално-следствените действия, да се укрият и т.н. На трето място всички свидетели са разпитани по делото и по нищо не се доказва по безспорен начин за наличието на фактор, който да доказва безспорно вината на моите подзащитни, като тяхна евентуално съпричастие към инкриминираното деяние.

Подзащитният ми Т. Т. е лице с чисто криминално минало и няма абсолютно каквото и да е място за съмнение в неговото поведение.

По отношение на другото лице А. Т., да има осъждане, което е преходно, но като деяние няма нищо общо на подобен почерк, с деянието, за което му е повдигнато обвинение по настоящето дело.

Във връзка с гореизложеното, считам, че следва да оставите без уважение искането на СРП за вземане на най-тежката МНО спрямо двете задържани лица, респективно да определите една различна мярка, по ваша преценка, ако сметнете за необходима, която да бъде поне „домашен арест“ или друга по-лека МНО.

ОБВИНЯЕМИЯТ Т.Т.: Моля за по-лека МНО.

ОБВИНЯЕМИЯТ А.Т.: Моля за по-лека МНО.

На основание чл.297 НПК,

СЪДЪТ

ДАВА последна дума на обвиняемите:

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ Т.Т. : Моля за по-лека МНО.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ А.Т.: Моля за по-лека МНО.

СЪДЪТ се оттегли на съвещание.

След съвещание **СЪДЪТ**, като взе предвид становището на страните и съобразявайки наличните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството е по реда на чл.64 ал.3 НПК.

Инициирано е по искане на СРП за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо обв.Т. Д. Т. и обв.А. Т. Т. - обвиняеми по ДП № 1832/2022 г. по описа на 09 РУ-СДВР, пр. пр. № 46810/2022 г. по описа на СРП.

В съдебно заседания представителя на СРП поддържа искането. Намира, че от събрания до момента доказателствен материал, може да бъде изведено обосновано предположение за съпричастност на обвиняемите към инкриминираната престъпна дейност. От друга страна, намира че, с оглед механизма на извършеното престъпление и неговата тежест, може да бъде изведена наличието на реална опасност от укриване и извършване на престъпление от страна на двамата обвиняеми.

По отношение на обв. А. Т., същата може да бъде изведена и от предходната съдимост на същия, видно в която, той е осъждан по чл.129 ал.2 от НК.

От своя страна защитата намира искането за неоснователно, доколкото от материалите по делото не може да бъде изведено обосновано предположение за съпричастност на обвиняемите към инкриминираната престъпна дейност, с оглед на констатирани противоречия в показанията на свидетеля - пострадало лице. От друга страна не са налице и данни за реална опасност обвиняемите да се укрят или да извършат престъпления, доколкото са с установена самоличност и местоживееене, и същите са доказали в обществото лице.

Обвиняемите се присъединяват към изложеното от защитника. Молят за по-леки мерки за неотклонение.

След запознаване с материалите по делото, съдът намира, че с постановления за привличане на обвиняеми от 15.06.2023 г. на л. 45 и л. 48 от ДП, обвиняемите са привлечени в това качество за извършено престъпление по чл.143, ал.1, вр. чл.20, ал.2, вр. ал.1 от НК, в условията на съучастие, като на 14.09.2022 г. са осъществили принудителни действия спрямо лицето Г*****, за да извърши последния нещo против волята му, а именно да им предаде владението на лек автомобил подробно описан в постановление за привличане на обвиняеми, като употребили за това сила - нанасяне на удари с ръце от страна и на двамата обвиняеми, а от страна на обв. А.Т. и удар с крак, за което престъпление законът предвижда наказание ЛОС до 6 г., като същото се явява тежко умишлено такова по смисъла на чл.93, т.7 от НК.

При съобразяване на събрания към настоящия момент доказателствен материал, съдът намира, че от същите може да бъде изведено обосновано предположение за съпричастност на обвиняемите към инкриминираната престъпна дейност. За наличие на обосновано предположение, съдът прави извод от разпит на самия пострадал - Г*****, както и на св.А*****. Следва да се отбележи, че по отношение на св.Г***** – пострадал, в хода на ДП е извършен един единствен разпит, в който съдът не констатира никакви противоречиви обстоятелства, за каквитo твърди защитника, а и последният не конкретизира в какво се изразява това противоречие.

Отделно изложеното от свидетеля се потвърждава и от заключението от депозираната АТЕ, както и заключението по СМЕ, в което са посочени конкретните физически увреждания причинени на пострадалото лице.

Следва да се посочи, че така изложената доказателствена съвкупност е абсолютно достатъчна за целите на настоящето производство, в което единствено необходимо е да се направи обосновано предположение за съпричастност на обвиняемите към инкриминираната престъпна дейност. Подробен и обстоятелствен анализ на доказателствената съвкупност съдът дължи при постановяване на крайния си съдебен акт.

При така изложеното, съдът намира, че са налице първите две кумулативни предвидени предпоставки за взимане на най-тежката МНО „задържане под стража“.

За да бъде взета най-тежката МНО „задържане под стража“, следва да е налице и една от двете алтернативно предвидени предпоставки, а именно обвиняемите да се укрият или да извършат престъпление.

В конкретния случай, с оглед на материалите по делото, съдът намира, че не е налице опасност обвиняемите да се укрият, доколкото, същите са с установена самоличност и място на пребиваване.

От друга страна, съдът намира, че е налице реална опасност от извършване на престъпление, а не е хипотетична такава. При преглед на доказателствения материал, същата съдът извежда, с оглед данните по делото относно механизма на извършване на престъплението, специфичните обстоятелства, при които е реализирано и тежестта му. При преценка на самия механизъм на извършване на престъплението, както и обстоятелствата при които същото е извършено, а именно в условията на съучастие, при причинени множество увреждания на пострадалото лице, при насоченост на престъпната дейност към движима вещ, за която между обвиняемите и пострадалия е била налице постигната договорка за заплащане от пострадалия на А. Т. и последващо прехвърляне на същата и при пълно изплащане на стойността на вещта от страна на пострадалия и последващо упражняване на принудителните действия, с цел предаване на владението от пострадалия на обвиняемите на вещта, съдът намира, че деянието се характеризира с висока степен на обществена опасност, с каквато се характеризират, с оглед

посоченото по горе и двамата обвиняеми.

Така изложеното, предоставя възможност на този етап, спрямо двамата обвиняемите да бъде взета МНО „задържане под стража“, с цел ограничаване и възпрепятстване на възможността същите да извършват престъпление, както и да укажат въздействие спрямо свидетели в хода на производството.

Изрично следва да се посочи, предвид установената практика ЕСПЧ, че в някои случаи на тежки умишлени престъпления, каквото е и настоящето, с оглед повдигнатото обвинение и обществената реакция, което то предизвиква, могат да обосноват извод за вземане на най-тежката МНО „задържане под стража“.

Отделно от изложеното, съдът намира, че опасност от извършване на престъпление по отношение на обв. А.Т. се извежда и от обремененото му съдебно минало. Видно от справката му за съдимост, същият е осъждан за друго тежко умишлено престъпление, а именно - за увреждане на телесната съприкосновеност на лице съставомерно по чл.129, ал.2 от НК, което говори за значително по-завишена степен на обществена опасност на този обвиняем.

По изложените мотиви, съдът намира, че МНО „задържане под стража“ представлява законосъобразна и пропорционална намеса на правата на обвиняемите, която е посочена към постигане на легитимни цели, а именно да им се попречи да извършат престъпление.

По тези съображения и на основание чл.64 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВЗЕМА мярка за неотклонение „ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА“ по отношение на Т. Д. Т. ЕГН: *****, обвиняем по ДП № 1832/2022 г. по описа на 09 РУ-СДВР, пр. пр. № 46810/2022 г. по описа на СРП.

ВЗЕМА мярка за неотклонение „ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА“ по отношение на А. Т. Т. , ЕГН:*****, обвиняем по ДП № 1832/2022 г. по описа на 09 РУ-СДВР, пр. пр. № 46810/2022 г. по описа на СРП.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО на съда може да се обжалва и протестира в тридневен срок от днес пред СГС.

В случай на жалба и протест съдът насрочва делото пред въззивната

инстанция за 27.06.2023 г. от 10.00 часа, за която дата и час обвиняемите и защитника- уведомени от днес.

Да се уведоми началникът на Следствения арест за определението на съда, включително с оглед евентуално осигуряване на двамата обвиняеми пред въззивния съд.

Препис от протокола на страните при поискване.

Съдебното заседание приключи в 15:07 часа.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____